

ผลการดำเนินงานที่สำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (8 เรื่อง)

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ดำเนินแผนงาน โครงการที่สอดคล้องกับนโยบายสำคัญของรัฐบาล โดยเฉพาะเรื่องสำคัญ ดังนี้

1. การดำเนินงานตามนโยบายตลาดนำการผลิต โดยใช้ “ตลาดนำการผลิต” เป็นแนวคิดด้านการบริหารจัดการสินค้าเกษตร แบบใหม่ในการวางแผนการผลิตให้อุปสงค์และอุปทานเกิดความสมดุลกัน ซึ่งได้กำหนดแนวทางไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมอย่างจริงจัง สนับสนุนให้เกษตรกรดำเนินการใน 5 รูปแบบ คือ การเชื่อมโยงเกษตรกรกับหน่วยงานภาครัฐ การเชื่อมโยงกับบริษัทเอกชน การเชื่อมโยงตลาดผ่านระบบสหกรณ์ การเชื่อมโยงผ่านผู้นำเกษตรกร และการเชื่อมโยงเกษตรกรกับผู้ค้าโดยดำเนินการวางแผนการผลิตที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดมีการบริหารสินค้าเกษตรให้เกิดความสมดุล เกษตรกรสามารถลดต้นทุนการผลิต มีตลาดรองรับแน่นอน ผลผลิตไม่ล้นตลาด เกษตรกรมีรายได้และความมั่นคงในอาชีพการเกษตรมากยิ่งขึ้นซึ่งมีผลการดำเนินงาน ดังนี้

1.1 โครงการสานพลังประชารัฐ เพื่อสนับสนุนการปลูกข้าวโพดหลังฤดูทำนา เพื่อปรับสมดุลของปริมาณการผลิต การตลาดข้าวและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ โดยเชื่อมโยงแหล่งรับซื้อผลผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ให้มีความชัดเจนร่วมกับกระทรวงพาณิชย์ และภาคเอกชนตามแนวทางประชารัฐ สนับสนุนมาตรการจูงใจให้กับเกษตรกรในการลดรอบการปลูกข้าว อันเป็นการสร้างสมดุลอุปสงค์ อุปทาน เพื่อลดปัญหาผลผลิตล้นตลาด ราคาผลผลิตตกต่ำ และสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร นอกจากนี้ยังสามารถพัฒนาเป็นต้นแบบการปรับแผนการผลิตให้ยั่งยืนต่อไปในอนาคตโดยมีเป้าหมาย 2 ล้านไร่ 37 จังหวัดแบ่งเป็น ภาคเหนือ 15 จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 19 จังหวัดภาคกลาง 2 จังหวัดภาคตะวันออก 1 จังหวัดซึ่งได้รับสมัครเกษตรกร 96,701 ราย 814,943 ไร่ปรับปรุงทะเบียนเกษตรกร 398,598 ไร่เกษตรกรได้รับอนุมัติสินเชื่อจาก ธ.ก.ส. 9,887 ราย วงเงิน 188.44 ล้านบาท และจากสหกรณ์ 7 แห่ง วงเงิน 29.52 ล้านบาท เกษตรกรใช้เงินผ่านบัตรเกษตรกรสุขใจ จ แ ล้ ว 4 , 7 7 7 ร า ย ว ง เ จี น 7 3 . 5 6 ล้ า น บ า ท https://www.youtube.com/watch?v=HMVBtT8sg_Y&feature=youtu.be (คลิปประกอบ)

1.2 แผนการผลิตและการตลาดข้าวครบวงจร เพื่อให้มีการบริหารจัดการข้าวโดยใช้หลักการตลาดนำการผลิตวางแผนการผลิตข้าวให้เกิดความสมดุลกับความต้องการของตลาดเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิตข้าวและรักษาเสถียรภาพราคาข้าวเปลือกโดยแบ่งแผนเป็น 5 ช่วง ได้แก่ 1) ช่วงการกำหนดอุปสงค์และอุปทาน 2) ช่วงการผลิต 3) ช่วงการเก็บเกี่ยวและหลังเก็บเกี่ยว 4) ช่วงการตลาดในประเทศ และ 5) ช่วงการตลาดต่างประเทศ ดังนี้

1) ช่วงการกำหนดอุปสงค์และอุปทาน ได้แก่ การกำหนดความต้องการทางการตลาด (demand) และปริมาณการผลิต (Supply) การวางแผนการผลิตข้าว โดยประกาศพื้นที่ส่งเสริมการปลูกข้าว ปีละ 2 ครั้ง รอบที่ 1 นาปี (1 พฤษภาคม – 31 ตุลาคม) และรอบที่ 2 นาปรัง (1 พฤศจิกายน – 30 เมษายน)

2) ช่วงการผลิต ได้แก่ การขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าว การผลิตและกระจายเมล็ดพันธุ์ดีการควบคุมค่าเช่าที่นา การส่งเสริมระบบการเกษตรแบบแปลงใหญ่ การส่งเสริมการผลิตข้าวอินทรีย์ การส่งเสริมระบบการเกษตรแบบแม่นยำสูง (Precision Agriculture) การส่งเสริมการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพชั้นเลิศ การส่งเสริมการผลิตและการตลาดข้าวพันธุ์ กข43 การปรับเปลี่ยนระบบการผลิตข้าวในพื้นที่ลุ่มต่ำ 13 ทุ่ง การปรับเปลี่ยนพื้นที่ไม่เหมาะสมกับการปลูกข้าวไปเป็นพืชอื่น (Zoning by Agri-Map) รวมทั้ง

การปรับลดพื้นที่ปลูกข้าวฤดูนาปรังไปเป็นการปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์พืชหลากหลาย พืชอาหารสัตว์และการประกันภัยข้าวนาปี

3) ช่วงการเก็บเกี่ยวและหลังเก็บเกี่ยวได้แก่ การบริหารจัดการรณเกี่ยวนวดข้าวการต่อยอดและพัฒนาการใช้แอปพลิเคชันรณเกี่ยวนวดข้าว การยกระดับเกษตรกรและผู้ประกอบการ โดยจัดวางระบบ GMP/HACCP และโรงสีติดดาวและการสนับสนุนสินเชื่อเพื่อสร้างยุ้งฉางให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

4) ช่วงการตลาดในประเทศได้แก่ การสนับสนุนสินเชื่อเพื่อสร้างยุ้งฉางให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร การช่วยเหลือค่าเก็บเกี่ยวและปรับปรุงคุณภาพข้าว การเชื่อมโยงตลาดข้าวอินทรีย์และข้าว GAP การสนับสนุนสินเชื่อชะลอการขายข้าวเปลือกนาปี การสนับสนุนสินเชื่อให้สถาบันเกษตรกรเพื่อรวบรวมข้าวและสร้างมูลค่าเพิ่มการชดเชยดอกเบี้ยให้ผู้ประกอบการในการเก็บสต็อก และการเชื่อมโยงตลาดข้าวอินทรีย์ และข้าวGAP ครบวงจร

5) ช่วงการตลาดต่างประเทศ ได้แก่ การจัดหาและเชื่อมโยงตลาดต่างประเทศระหว่างรัฐบาลต่อรัฐบาล(G To G) การสร้างการรับรู้ข้าวไทยในตลาดโลกการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายการเจรจาขยายตลาดข้าวและกระชับความสัมพันธ์กับประเทศคู่ค้าสำคัญและการดำเนินการตลาดเชิงรุกตลาดศักยภาพ ผลสัมฤทธิ์:

1) การผลิตข้าวเปลือกของชาวนามีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น มีต้นทุนการผลิตลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับปี2561กับค่าเฉลี่ยปี 2557-2558ชาวนามีต้นทุนการผลิตลดลงจากตันละ 10,593บาท เหลือตันละ 9,295บาท (ลดลงตันละ1,298บาท) ส่วนข้าวนาปรังมีต้นทุนการผลิตลดลงจากตันละ 9,154บาท เหลือตันละ7,350 บาท (ลดลงตันละ 1,804บาท)รวมทั้งผลผลิตข้าวต่อไร่เพิ่มขึ้นจากไร่ละ 446 กิโลกรัม เป็นไร่ละ 452 กิโลกรัม (เพิ่มขึ้นไร่ละ 6 กิโลกรัม)

2) ราคาข้าวเปลือกขยับตัวสูงขึ้นและมีเสถียรภาพมากขึ้น โดยปี 2561ข้าวหอมมะลิมีราคาตันละ 16,313บาท ข้าวหอมปทุมตันละ 10,563บาท และข้าวเจ้าตันละ 7,828บาท จากเดิมก่อนเริ่มดำเนินการแผนการผลิตและการตลาดข้าวครบวงจร เฉลี่ยปี 2557-2558ข้าวหอมมะลิมีราคาตันละ 13,628 บาท ข้าวหอมปทุมตันละ 9,670บาท และข้าวเจ้าตันละ 7,825บาทซึ่งเป็นผลมาจากการควบคุมปริมาณการผลิตข้าวให้สมดุลกับความต้องการของตลาดให้อยู่ในระดับปีละ 32 ล้านตันข้าวเปลือก ดึงอุปทานส่วนเกินในช่วงข้าวเปลือกออกสู่ตลาดมากระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนธันวาคม ปีละได้ถึงประมาณ6ล้านตันข้าวเปลือก สามารถระบายข้าวสารในสต็อกได้หมดแล้วประมาณ18ล้านตันข้าวสาร รวมทั้งสามารถส่งออกข้าวไปในตลาดโลกได้มากขึ้น

3) ทำให้ครัวเรือนชาวนามีรายได้จากการผลิตและจำหน่ายข้าวเพิ่มขึ้น จากการที่ราคาข้าวเปลือกขยับตัวสูงขึ้นและมีเสถียรภาพมากขึ้น อีกทั้งชาวนาสามารถมีต้นทุนการผลิตข้าวลดลง ส่งผลให้ครัวเรือนชาวนามีรายได้จากการผลิตและจำหน่ายข้าวเพิ่มขึ้น

2. การแก้ไขปัญหาราคายางพารา โดยได้ดำเนินโครงการเพื่อแก้ไขปัญหาราคายางพารา ดังนี้

2.1 โครงการควบคุมปริมาณการผลิตเพื่อลดพื้นที่ปลูกยางพาราและปริมาณผลผลิตและเพื่อส่งเสริมการปลูกแทนด้วยพืชเศรษฐกิจชนิดอื่นๆ โดยมีผลการดำเนินงาน ดังนี้

โครงการ	ผลการดำเนินงาน				
	ปี 2558	ปี 2559	ปี 2560	ปี 2561	ปี 2562
1) ปลูกแทนด้วยยางพันธุ์ดี(ไร่)	208,376.75	184,844.70	207,474.75	263,872.20	36,478.90
2) ปลูกแทนด้วยพืชอื่น (ไร่)	159,854.95	179,278.30	193,014.95	142,541.80	24,239.15
รวมทั้งสิ้น (ไร่)	368,231.70	364,123.00	400,489.70	406,378.95	60,718.05

ผลสัมฤทธิ์: สามารถลดพื้นที่ปลูกยางแบบชั่วคราว โดยให้เกษตรกรโค่นยางและให้ปลูกแทนด้วยยางพันธุ์ดี พื้นที่ 901,047.30 ไร่ และลดพื้นที่ปลูกยางแบบถาวร โดยให้เกษตรกรโค่นยางและปลูกแทนด้วยพืชเศรษฐกิจชนิดอื่นๆพื้นที่ 698,929.15 ไร่ซึ่งสามารถลดปริมาณผลผลิตยางได้ 358,394.72 ตัน

2.2 โครงการพัฒนาอาชีพชาวสวนยางรายย่อยเพื่อความยั่งยืนเพื่อลดพื้นที่ปลูกยางพาราและปริมาณผลผลิตที่จะเข้าสู่ระบบลดความเสี่ยงผลกระทบจากราคายางตกต่ำและเป็นการเพิ่มรายได้ให้เกษตรกรชาวสวนยางและพัฒนาอาชีพเกษตรกรรุ่นใหม่ทดแทนการทำอาชีพสวนยาง ซึ่งมีเกษตรกรผ่านการอนุมัติเข้าร่วมโครงการฯ จำนวน 15,011 ราย พื้นที่95,548.56 ไร่มีเกษตรกรที่ได้รับเงิน งวดที่ 1 จำนวน 13,081 ราย พื้นที่69,434.35 ไร่ และมีเกษตรกรที่ได้รับเงิน งวดที่ 2 จำนวน 12,788 ราย พื้นที่ 67,951.20 ไร่

ผลสัมฤทธิ์ : สามารถลดพื้นที่ปลูกยางพาราได้พื้นที่ 150,000 ไร่ และลดปริมาณผลผลิตออกสู่ตลาดได้ จำนวน 15,553.29 ตัน ตามพื้นที่ปลูกยางที่ลดลงได้ จำนวน 69,434.35 ไร่

2.3 โครงการสร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของเกษตรกรชาวสวนยาง (เจ้าของสวน ผู้เช่าหรือผู้ทำสวนยาง) และช่วยเหลือค่าครองชีพของเกษตรกรชาวสวนยาง (คนกรีดยาง)จำนวน 774,775 ครั้วเรือน 11,489.46 ล้านบาท

ผลสัมฤทธิ์ : เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และสร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง และเกษตรกรชาวสวนยางได้รับการช่วยเหลือค่าครองชีพ

2.4 โครงการส่งเสริมการใช้ยางของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อเพิ่มปริมาณการใช้ยางพาราในประเทศโดยส่งมอบให้หน่วยงานภาครัฐนำไปใช้ประโยชน์และเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรชาวสวนยาง อีกทั้งยังลดผลกระทบที่ส่งผลต่อราคายางพาราภายในประเทศเป็นการรักษาเสถียรภาพราคายางโดยปริมาณการใช้ยางที่หน่วยงานภาครัฐดำเนินการใช้ไปแล้วเป็นน้ำยางข้น จำนวน 39,373.64 ตัน และยางแท่ง จำนวน

785.85 ตัน (คิดเป็นน้ำยางสด จำนวน 81,081.59 ตัน) และปริมาณการใช้ยางที่หน่วยงานภาครัฐอยู่ระหว่างดำเนินการและขออนุมัติงบกลางฯ ในปี 2561 เป็นน้ำยางชั้น จำนวน 8,421.43 ตัน

ผลสัมฤทธิ์: สามารถเพิ่มปริมาณการใช้ยางในประเทศ โดยหน่วยงานภาครัฐ เป็นน้ำยางสด จำนวน 81,081.59 ตัน และช่วยบรรเทาความเดือดร้อนจากสภาวะราคายางตกต่ำแก่เกษตรกรชาวสวนยาง และสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง

2.5 โครงการสนับสนุนสินเชื่อผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ยาง (วงเงินสินเชื่อ 15,000 ล้านบาท)

เพื่อสนับสนุนสินเชื่อให้กับผู้ประกอบการได้กู้เงินเพื่อใช้ในการขยายกำลังการผลิต/ปรับเปลี่ยนเครื่องจักรการผลิต ณ ที่ตั้งเดิมหรือที่ตั้งใหม่มีผู้ประกอบการที่ผ่านการอนุมัติเข้าร่วมโครงการจำนวน 20 ราย เป็นเงิน 14,408.20 ล้านบาท

ผลสัมฤทธิ์ : อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางมีประสิทธิภาพการผลิตมากขึ้น มีโครงสร้างต้นทุนที่ต่ำลง มีความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น และสร้างรายได้จากการส่งออกให้กับประเทศเพิ่มขึ้น ส่งผลให้อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางในประเทศขยายตัว ซึ่งจะนำไปสู่การต่อยอดในการสร้างนวัตกรรมใหม่เพิ่มขึ้นและการใช้เงินลงทุน 15,000 ล้านบาท ตามโครงการฯ คาดว่าจะทำให้ปริมาณการใช้ยางพาราภายในประเทศเพิ่มขึ้น 60,000 ตัน/ปี (เงินลงทุน 1 ล้านบาท จะเพิ่มปริมาณการใช้ยาง 4 ตัน /ปี)

2.6 โครงการสนับสนุนสินเชื่อเพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนแก่สถาบันเกษตรกรเพื่อรวบรวมยางพารา (วงเงินสินเชื่อ 10,000 ล้านบาท)

เพื่อสนับสนุนสินเชื่อให้กับสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนที่มีการประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับยางพารานำไปใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนมีสถาบันฯ ที่เบิกเงินกู้จริง จำนวน 372 แห่ง เป็นเงิน 9,543.467 ล้านบาทโดยสถาบันฯ ที่ส่งชำระคืนเงินกู้มีจำนวน 144 แห่ง และสถาบันฯ ที่ยังไม่ชำระคืนเงินกู้มีจำนวน 228 แห่งซึ่งมีวงเงินกู้คงเหลือ 8,304.34 ล้านบาท

ผลสัมฤทธิ์ : ช่วยให้สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง ไม่น้อยกว่า 510 แห่ง มีความเข้มแข็งในการดำเนินธุรกิจการรวบรวมหรือรับซื้อยางพาราจากเกษตรกรชาวสวนยาง อันเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในระบบสหกรณ์ที่ดำเนินการโดยสถาบันเกษตรกรต่างๆ ให้แก่เกษตรกรชาวสวนยางมากยิ่งขึ้น

2.7 โครงการสนับสนุนสินเชื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนแก่ผู้ประกอบการกิจการยาง (น้ำยางชั้น)

(วงเงินสินเชื่อ 10,000 ล้านบาท) เพื่อผลักดันราคายางให้สูงขึ้นโดยใกล้เคียงหรือสูงกว่าต้นทุนการผลิตของเกษตรกรชาวสวนยางรักษาเสถียรภาพราคายางไม่ให้เกิดความผันผวนมากเกินไปจนเกิดวิกฤตมีผู้ประกอบการสมัครเข้าร่วมโครงการ 33 บริษัท 53 โรงงาน วงเงิน 10,000 ล้านบาท และอยู่ระหว่างดำเนินงานเพื่อส่งกรอบวงเงินขดเชยดอกเบี้ยให้กับธนาคารออมสินภายในเดือน มี.ค. 62 โดยการตรวจสอบเอกสาร (ตัวสัญญาใช้เงิน) ที่ผู้ประกอบการยื่นขอเงินไว้กับธนาคารต่างๆ ตั้งแต่เดือน ส.ค. 60 - ก.ค. 61

ผลสัมฤทธิ์ : การใช้เงินลงทุน 10,000 ล้านบาท ตามโครงการฯ จากเงินสินเชื่อปกติของผู้ประกอบการกิจการยาง จะทำให้สามารถดูดซับปริมาณยางที่จะเข้าสู่ระบบได้ประมาณ 200,000 ตัน และลดภาระงบประมาณการจัดซื้อยาง และการบริหารจัดการสต็อกยางพาราจากรัฐบาลโดยผู้ประกอบการเป็นผู้รับผิดชอบแทน

2.8 โครงการสนับสนุนสินเชื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนแก่ผู้ประกอบการยาง(ยางแห้ง)(วงเงินสินเชื่อ 20,000 ล้านบาท)เพื่อผลักดันราคายางให้สูงขึ้นใกล้เคียงหรือสูงกว่าต้นทุนการผลิตของเกษตรกรชาวสวนยางและรักษาเสถียรภาพราคายางไม่ให้เกิดความผันผวนมีผู้สมัครเข้าร่วมโครงการฯ จำนวน 16 บริษัท ผ่านการอนุมัติเข้าร่วมโครงการ จำนวน 1 ราย

ผลสัมฤทธิ์: การใช้งินลงทุน 20,000 ล้านบาท ตามโครงการฯ จากเงินสินเชื่อปกติของผู้ประกอบการยาง จะทำให้สามารถดูดซับปริมาณยางที่จะเข้าสู่ระบบได้ประมาณ 350,000 ตัน และลดภาระงบประมาณการจัดซื้อยาง และการบริหารจัดการสต็อกยางพาราจากรัฐบาลโดยผู้ประกอบการ เป็นผู้รับผิดชอบแทน

2.9 โครงการซื้อช่วยชาติเพื่อหารายได้ซึ่งเป็นเครื่องมือในการบริหารและเพิ่มสภาพคล่องให้แก่องค์กร ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการใช้ยางภายในประเทศโดยการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ยางเพื่อเพิ่มมูลค่าส่งเสริมเกษตรกร/สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง ในด้านการจำหน่ายผลผลิตยางพาราให้กับผู้ผลิตยางล้อโดยตรง และสนับสนุนโครงการของรัฐบาลในมาตรการใช้จ่ายในประเทศ และลดหย่อนภาษีของประชาชนซึ่งได้รับการสั่งซื้อจากบริษัท 7 บริษัท จำนวน 2,669.40 ตัน โดยมีสถาบันเกษตรกรเข้าร่วมโครงการฯ จำนวน 5 สถาบัน และมีบริษัทผู้ผลิตยางล้อ สั่งซื้อยางพาราและได้รับการจัดสรรคูปอง จำนวน 11 บริษัท ซึ่งการจัดสรรคูปองให้แก่บริษัทที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 458,122 ใบ

ผลสัมฤทธิ์: การยางแห่งประเทศไทยมีรายได้จากการดำเนินธุรกิจซื้อขายยาง เพิ่มปริมาณการใช้ยางภายในประเทศโดยแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์จากยางพารา เกษตรกร สถาบันเกษตรกร ได้จำหน่ายผลผลิตยางพาราให้กับผู้ผลิตยางล้อโดยตรง และส่งเสริม สนับสนุนโครงการของรัฐบาลในมาตราใช้จ่ายในประเทศ และช่วยเหลือประชาชนในการลดหย่อนภาษี

3. การส่งเสริมระบบเกษตรแบบแปลงใหญ่ โดยให้เกษตรกรรายย่อยรวมกลุ่มบริหารจัดการร่วมกัน ทั้งด้านการผลิต การถ่ายทอดเทคโนโลยีและการตลาด ลดต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตรด้วยการประหยัดจากการขยายขนาดการผลิต (Economy of Scale) ทำให้ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยลดลง สามารถนำเทคโนโลยีด้านจักรกลการเกษตรมาใช้อย่างคุ้มค่า สร้างอำนาจการต่อรองของเกษตรกร ซึ่งจากการส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่มายาวต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2559 ทำให้มีพื้นที่แปลงใหญ่ทั่วประเทศ 5.41 ล้านไร่ เกษตรกรเข้าร่วมโครงการ 315,897 ราย ผลิตสินค้า 74 ชนิด

ปี	จำนวนแปลง	ชนิดสินค้า	พื้นที่(ล้านไร่)	เกษตรกร(ราย)
2559	599	33 สินค้า	1.35	82,213
2560	1,813	74 สินค้า	2.45	119,241
2561	1,732	74 สินค้า	1.24	87,893
2562	519	41 สินค้า	0.35	26,550

รวม 4 ปี	4,663		5.41	315,897
----------	-------	--	------	---------

ผลสัมฤทธิ์ :1) การดำเนินงานแปลงใหญ่ปี 2559 จาก 2 ฤดูการผลิต สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มในการผลิตสินค้าจากการลดต้นทุน 1,739.21 ล้านบาท และเพิ่มผลผลิต 4,335.75 ล้านบาท รวม 6,074.95 ล้านบาท

2) การดำเนินงานแปลงใหญ่ปี 2560 จาก 1 ฤดูการผลิต สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มในการผลิตสินค้าจากการลดต้นทุน 3,007.83 ล้านบาท และเพิ่มผลผลิต 2,103.05 ล้านบาท รวม 5,110.88 ล้านบาท

4. การปฏิรูปที่ดิน

https://www.youtube.com/watch?v=TNG0_UOq0us&feature=youtu.be (คลิปประกอบ)

เพื่อแก้ปัญหาที่ดินเพื่อเกษตรกรรมด้วยวิธีการปฏิรูปที่ดิน ที่มุ่งหมายจะแก้ปัญหาเศรษฐกิจและสังคมด้วยการจัดการทรัพยากรที่ดินเพื่อให้สังคมอยู่ร่วมกันได้ และการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยการจัดที่ดินและจัดที่ดินให้แก่เกษตรกรผู้ไร้ที่ดินทำกินหรือมีที่ดินเล็กน้อยไม่เพียงพอแก่การครองชีพ และรัฐให้ความช่วยเหลือในการพัฒนาอาชีพเกษตรกร ปรับปรุงทรัพยากรและปัจจัยการผลิตตลอดจนการผลิตและการจำหน่ายให้เกิดผลดียิ่งขึ้น มีผลการดำเนินงาน ดังนี้

6.1 การจัดที่ดินได้จัดที่ดินทำกินให้เกษตรกร รวม 2.28 ล้านไร่ เกษตรกร 0.29 ล้านราย แบ่งเป็น ที่ดินชุมชน 55,878 ไร่ เกษตรกร 92,213 ราย ที่ดินเกษตรกรรม 2.23 ล้านไร่ เกษตรกร 190,735 ราย

6.2 ยึดคืนที่ดิน ส.ป.ก. ที่ครอบครองโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา 44 ทำให้เกษตรกร/ผู้ยากไร้และไม่มีที่ดินทำกินได้รับสิทธิการทำประโยชน์ในที่ดินทำกิน ได้รับการพัฒนาอาชีพและโครงสร้างพื้นฐานสร้างความมั่นคงและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เป้าหมายเนื้อที่ 316,582 ไร่ เกษตรกร 10,000 ราย (ระยะที่ 1 เนื้อที่ 100,000 ไร่ เกษตรกร 5,000 ราย)

ปี 2559	ปี 2560	ปี 2561
ตรวจสอบและยึดคืนพื้นที่ได้ 316,582 ไร่	- นำมาจัดในรูปแบบสหกรณ์ตามนโยบาย คทช. 100,000 ไร่ - พื้นที่ 30,000 ไร่ ได้ดำเนินการพัฒนาที่ดิน สรรวจออกแบบวางแผนแม่บทการพัฒนา 30 แปลง (97%) - ปรับปรุงพื้นที่ 24 แปลง (77%)พัฒนาโครงข่ายถนน 14 แปลง (45%) และ ปูผังแบ่งแปลง	ดำเนินการต่อเนื่องจากปี 2560 -จัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล (คทช.) แล้ว เนื้อที่ 10,067 ไร่ - ใน 5 จังหวัด คือ สระแก้ว กาญจนบุรี ชลบุรี สุราษฎร์ธานี และนครราชสีมา และมอบหนังสืออนุญาตแล้วกว่า 953 ราย ผ่านการจัดตั้งสหกรณ์ 10 สหกรณ์

ปี 2559	ปี 2560	ปี 2561
	24 แปลง (77%) สำรองบ่อ บาดาล 28 แปลง - พื้นที่ 70,000 ไร่ 72 แปลง ใน 14 จังหวัด ดำเนินการประชาสัมพันธ์ แล้วเสร็จ และนำเสนอ อนุกรรมการจัดหาที่ดินของ คทช. แล้ว อยู่ระหว่างการพิจารณาของ อนุกรรมการจัดหาที่ดิน คทช.	- จัดที่ดินตามระเบียบ ส.ป.ก. (มาตรา 9 (2) ของคำสั่ง คสช.) พื้นที่ เป้าหมาย 264,383 ไร่ ไร่แล้ว 160,400 ไร่ และอยู่ระหว่างสำรวจ ไร่ที่ดิน 103,983 ไร่ มอบ ส. ป.ก. 4-01 ให้เกษตรกรแล้ว 15,543 ราย

5. การพัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทานตามศักยภาพของกลุ่มน้ำให้เกิดความสมดุล

(คลิปส่งไปทางเมลล์แล้วค่ะ) เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนด้านการขาดแคลนน้ำของประชาชน สำหรับใช้ทำการเกษตร และอุปโภค บริโภค ทำให้เกษตรกรได้รับน้ำอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม โดยการก่อสร้างโครงการชลประทานขนาดใหญ่ โครงการชลประทานขนาดกลาง ก่อสร้างแหล่งน้ำและระบบส่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ชุมชน/ชนบท ก่อสร้างโครงการแก้มลิง ตลอดจนทำการศึกษา สำรวจ ออกแบบ และจัดหาที่ดิน 1.1 การพัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทานตามศักยภาพของกลุ่มน้ำให้เกิดความสมดุล เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนด้านการขาดแคลนน้ำของประชาชน สำหรับใช้ทำการเกษตร และอุปโภค บริโภค ทำให้เกษตรกรได้รับน้ำอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม โดยการก่อสร้างโครงการชลประทานขนาดใหญ่ โครงการชลประทานขนาดกลาง ก่อสร้างแหล่งน้ำและระบบส่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ชุมชน/ชนบท ก่อสร้างโครงการแก้มลิง ตลอดจนทำการศึกษา สำรวจ ออกแบบ และจัดหาที่ดินซึ่งปริมาณน้ำเก็บกักน้ำต้นทุนในระบบชลประทานของประเทศเพิ่มขึ้น 1,456.59 ล้าน ลบ.ม.

ผลสัมฤทธิ์ : สามารถเพิ่มพื้นที่ชลประทาน 2.55 ล้านไร่ พื้นที่รับประโยชน์ 11.74 ล้านไร่ และครัวเรือนรับประโยชน์ 1,445,959 ครัวเรือนซึ่งมีอัตราการเพิ่มขึ้นเฉลี่ยในช่วง 4 ปี ทั้งของพื้นที่ชลประทานและปริมาณการเก็บกักน้ำ สูงกว่าที่เคยดำเนินงานมาถึง 4 เท่า

จากการดำเนินการที่ผ่านมาและแผนการดำเนินในปี 2562 จะเห็นได้ว่ากรมชลประทานสามารถดำเนินการได้ตามแผนยุทธศาสตร์กรมชลประทาน 20 ปี (ปี 2560-2579) ซึ่งจะส่งผลให้สามารถเพิ่มปริมาณน้ำเก็บกัก 13,243 ล้าน ลบ.ม. เพิ่มพื้นที่ชลประทาน 17.95 ล้านไร่ ตามเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการน้ำแห่งชาติ

6. การแก้ไขปัญหาการประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (IUU)

<http://www.youtube.com/watch?v=jHIAqto5MRQ> (คลิปประกอบ)

รัฐบาลให้ความสำคัญและเห็นชอบให้การแก้ไขปัญหาการประมง IUU ของไทยเป็นวาระแห่งชาติ ที่ต้องเร่งดำเนินการแก้ไขโดยด่วน และดำเนินการให้สอดคล้องกับกฎระเบียบ IUU ของสหภาพยุโรป พร้อมทั้งมีนโยบายในการปฏิรูปการประมงของไทย โดยตลอดระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา ไทยได้ดำเนินการ

แก้ไขปัญหาการประมง IUU พร้อมวางรากฐานระบบป้องกันการทำประมง IUU ไว้ได้โดยสมบูรณ์ คณะกรรมาธิการสหภาพยุโรป จึงได้ประกาศปลดใบเหลืองให้แก่ประเทศไทยเมื่อวันที่ 8 มกราคม 2562 ที่ผ่านมา โดยมี พลเอกฉัตรชัย สาริกัลยะ ประธานคณะอนุกรรมการแก้ไขปัญหาการประมงผิดกฎหมาย เป็นหัวหน้าคณะเดินทางไปร่วมงานแถลงข่าว ณ ราชอาณาจักรเบลเยียม โดยสหภาพยุโรปให้การยอมรับว่าไทยได้มีความก้าวหน้าในการแก้ไขปัญหาการประมง IUU ได้สมบูรณ์แล้ว หลังจากที่ไทยและสหภาพยุโรปมีความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาการประมง IUU อย่างใกล้ชิดร่วมกันมาตลอดเกือบสี่ปี โดยคณะกรรมาธิการยุโรปเห็นว่า ไทยได้ทบทวนกรอบกฎหมายประมง โดยออกพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติมในปี พ.ศ. 2560 ให้สอดคล้องกับกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ ซึ่งได้สร้างความเข้มแข็งในด้านการดำเนินการของรัฐเจ้าของธง รัฐเจ้าของท่า รัฐชายฝั่ง และรัฐตลาด รวมทั้งในกรอบกฎหมาย และบทลงโทษเพื่อการยับยั้งไว้อย่างชัดเจน มีระบบบริหารจัดการทรัพยากรประมง มีการนำแผนระดับชาติในการควบคุมตรวจสอบมาใช้ เพื่อสร้างความเข้มแข็งในระบบติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง รวมทั้งระบบติดตามเรือประมง และมีแผนงานการเก็บรวบรวมข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ สร้างความมั่นใจและมีความโปร่งใสในการตรวจสอบย้อนกลับสินค้าประมง โดยสร้างความเชื่อมั่นในการออกใบรับรองการจับสัตว์น้ำ มีการดำเนินการตามมาตรการอนุรักษ์และบริหารจัดการขององค์การบริหารจัดการระดับภูมิภาค สร้างความเข้มแข็งในสมรรถนะด้านการบริหารในการควบคุม ตรวจสอบ และสังเกตการณ์ รวมทั้งสร้างความร่วมมือกับประเทศที่สามที่เกี่ยวข้อง โดยไทยในฐานะผู้ผลิตและส่งออกอาหารทะเลรายใหญ่อันดับ 4 ของโลก พร้อมทั้งจะร่วมรับผิดชอบกับประชาคมโลกในการรักษาทรัพยากรทางทะเล และการทำประมงตามหลักสากลต่อไป

โดยกรมประมงดำเนินการควบคุมการประมง IUU และการดำเนินการให้สอดคล้องกับกฎระเบียบ IUU ของยุโรป สรุปดังนี้

1. การตรวจรับรองสัตว์น้ำขึ้นท่าและการออกใบรับรองการจับสัตว์น้ำและใบรับรองการแปรรูปสัตว์น้ำให้แก่ผู้ประกอบการสำหรับกำกับสินค้าสัตว์น้ำที่ส่งออกไปสหภาพยุโรป
2. การควบคุมการทำประมงของเรือประมงไทยให้สอดคล้องกับกฎระเบียบ IUU โดยกรมประมงร่วมกับกรมเจ้าท่าเร่งรัดในการจดทะเบียนเรือและการออกอาชญาบัตรให้แก่เรือประมงไทย เพื่อไม่ให้เรือประมงเป็นเรือผิดกฎหมาย
3. กำหนดให้มีการรายงานผลการจับสัตว์น้ำของเรือประมงไทย โดยใช้สมุดบันทึกทำการประมง (Fishing Logbook) และดำเนินการตรวจสอบย้อนกลับสัตว์น้ำตลอดสายการผลิตจากท่าเทียบเรือถึงโรงงานแปรรูป พร้อมทั้งจัดทำระบบฐานข้อมูลการทำประมง
4. ควบคุมการทำประมงสำหรับเรือประมงไทยในน่านน้ำไทย โดยเรือตรวจการณ์ประมงและดำเนินคดีผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการประมง
5. ทำการตรวจรับรองสัญลักษณ์เรือประมงไทยเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กรมประมงกำหนด
6. การประชาสัมพันธ์การดำเนินการตามกฎระเบียบ IUU ให้แก่ภาครัฐและเอกชนเพื่อให้เกิดความเข้าใจและให้ความร่วมมือการดำเนินการ เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคต่อการค้าสินค้าประมง
7. จัดตั้งศูนย์ประสานงานการออกใบรับรองการจับสัตว์น้ำเพื่อควบคุมกำกับดูแลการดำเนินงานในการควบคุมการทำประมง IUU และส่งออกสินค้าประมงไปยังสหภาพยุโรป

7. การจัดทำดัชนีเศรษฐกิจการเกษตรและภาวะเศรษฐกิจการเกษตร

<https://www.youtube.com/watch?v=Ag17sRlxNOk&feature=youtu.be> (คลิก)

ประกอบ)

9.1 ดัชนีเศรษฐกิจการเกษตร เป็นเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรรายไตรมาสและรายปี ซึ่งประกอบด้วย 1) ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร เป็นตัวชี้วัดการเปลี่ยนแปลงของผลผลิตสินค้าเกษตรทั้งประเทศสะท้อนถึงปริมาณผลผลิตที่ออกมาตามฤดูกาล ใช้เพื่อวางแผนล่วงหน้าในการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตามฤดูกาล 2) ดัชนีราคาสินค้าเกษตรที่เกษตรกรขายได้ เป็นตัวชี้วัดการเปลี่ยนแปลงของราคาสินค้าเกษตรที่เกษตรกรขายได้ ณ ไร่นาเฉลี่ยทั้งประเทศ สะท้อนถึงราคาผลผลิตที่ออกมาในช่วงเวลานั้น ๆ ใช้เพื่อประกอบการตัดสินใจในการเพาะปลูกในฤดูกาลต่อไป และ 3) ดัชนีรายได้เกษตรกร เป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนถึงรายได้รวมของเกษตรกรก่อนหักค่าใช้จ่ายอื่น ๆ แสดงถึงความสามารถในการพึ่งพาตนเอง และกำลังซื้อในภาคเกษตรต่อภาคเศรษฐกิจอื่น ๆ สำหรับการเปลี่ยนแปลงของดัชนีเศรษฐกิจการเกษตรในปี 2558-2561 มีรายละเอียดดังนี้

- **ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร**

ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร ปี 2558 – 2561 โดยในปี 2559 เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.01 เมื่อเทียบกับปี 2558 หมวดสินค้าที่ผลผลิตเพิ่มขึ้น ได้แก่ หมวดประมง และหมวดปศุสัตว์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 35.78 และ 10.59 ตามลำดับ โดยสินค้าที่ผลผลิตเพิ่มขึ้น ได้แก่ สุก ร ไข่ไก่ และกุ้งขาวแวนนาไม สำหรับปี 2560 ดัชนีผลผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.01 เมื่อเทียบกับปี 2559 หมวดสินค้าที่ผลผลิตเพิ่มขึ้น ได้แก่ หมวดพืชผล และหมวดปศุสัตว์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.99 และ 6.02 ตามลำดับ โดยสินค้าที่ผลผลิตเพิ่มขึ้น ได้แก่ ข้าวเปลือกเจ้า ปาล์มน้ำมัน ยางพารา อ้อยโรงงาน ไม้ผล (ทุเรียน ลำไย เงาะ และมังคุด) และหมวดปศุสัตว์ (สุกร ไก่พื้นบ้าน ไข่ไก่) และปี 2561 ดัชนีผลผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.54 เมื่อเทียบกับปี 2560 หมวดสินค้าที่ผลผลิตเพิ่มขึ้น ได้แก่ หมวดพืชผล หมวดประมง และหมวดปศุสัตว์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.43 1.95 และ 0.28 ตามลำดับ โดยสินค้าที่ผลผลิตเพิ่มขึ้น ได้แก่ ข้าวเปลือกเจ้า อ้อยโรงงาน ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ไม้ผล (ทุเรียน เงาะ และลองกอง) ไก่เนื้อ และกุ้งขาวแวนนาไม

- **ดัชนีราคาสินค้าเกษตรที่เกษตรกรขายได้**

ดัชนีราคาสินค้าเกษตรที่เกษตรกรขายได้ ปี 2558 – 2561 โดยในปี 2559 ดัชนีราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.24 เมื่อเทียบกับปี 2558 หมวดสินค้าที่ราคาเพิ่มขึ้น ได้แก่ หมวดพืชผล หมวดปศุสัตว์ และหมวดประมง เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.03 0.81 และ 0.32 ตามลำดับ โดยสินค้าที่ราคาเพิ่มขึ้น ได้แก่ ข้าวเปลือกเจ้า ปาล์มน้ำมัน ไม้ผล (ทุเรียน เงาะ ลำไย และลองกอง) สุก ไข่ไก่ สำหรับปี 2560 ดัชนีลดลงร้อยละ 2.78 เมื่อเทียบกับปี 2559 หมวดสินค้าที่ราคาลดลง ได้แก่ หมวดปศุสัตว์ และหมวดพืชผล ลดลงร้อยละ 7.50 และ 1.67 ตามลำดับ โดยสินค้าที่ราคาลดลง ได้แก่ ข้าวเปลือกเจ้า ปาล์มน้ำมัน ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ไม้ผล (สับปะรด ลำไย เงาะ) สุก และไข่ไก่ และปี 2561 ดัชนีราคาลดลงร้อยละ 5.67 เมื่อเทียบกับปี 2560 หมวดสินค้าที่ราคาลดลง ได้แก่ หมวดประมง หมวดปศุสัตว์ และหมวดพืชผล ลดลงร้อยละ 18.29 5.45 และ 5.06 ตามลำดับ โดยสินค้าที่

ราคาดลดลง ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน อ้อยโรงงาน สับปะรด ปศุสัตว์ (สุกร และไก่รุ่นพันธุ์เนื้อ) และกุ้งขาว
แวนนาไม

● ดัชนีรายได้เกษตรกร

ดัชนีรายได้เกษตรกร ปี 2558 – 2561 โดยในปี 2559 ดัชนีรายได้เกษตรกรเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.25 เมื่อเทียบกับปี 2558 หมวดสินค้าที่รายได้เกษตรกรเพิ่มขึ้น ได้แก่ หมวดประมง และหมวดปศุสัตว์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 36.21 และ 11.48 ตามลำดับ โดยสินค้าที่สร้างรายได้ให้กับเกษตรกร ได้แก่ สุกร ไก่รุ่นพันธุ์เนื้อ ไข่ไก่ และ กุ้งขาวแวนนาไม สำหรับปี 2560 ดัชนีรายได้เกษตรกรเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.04 เมื่อเทียบกับปี 2559 หมวดสินค้าที่รายได้เกษตรกรเพิ่มขึ้น ได้แก่ หมวดพืชผล เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.19 โดยสินค้าที่สร้างรายได้ให้กับเกษตรกร ได้แก่ ข้าวเปลือกเจ้า ยางพารา อ้อยโรงงาน ทุเรียน มังคุด หอมแดง และกระเทียม และปี 2561 ดัชนีรายได้เกษตรกรลดลงร้อยละ 0.44 เมื่อเทียบกับปี 2560 หมวดสินค้าที่รายได้เกษตรกรลดลง ได้แก่ หมวดปศุสัตว์ และหมวดประมง ในขณะที่หมวดพืชผล เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.00 โดยสินค้าที่สร้างรายได้ให้กับเกษตรกร ได้แก่ ข้าวเปลือกเจ้า ข้าวเปลือกเจ้าหอมมะลิ มันสำปะหลัง ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ อ้อยโรงงาน ทุเรียน เงาะ ลำไย และ ลองกอง

9.2 ภาวะเศรษฐกิจการเกษตร เป็นการวิเคราะห์และประมาณการภาวะเศรษฐกิจการเกษตร หรือ GDPภาคเกษตร โดยพิจารณาถึงปัจจัยบวกและปัจจัยลบที่ส่งผลกระทบต่อขยายตัวของภาคเกษตร เช่น การดำเนินนโยบายและมาตรการของภาครัฐ เศรษฐกิจโลก อัตราแลกเปลี่ยน ราคาน้ำมัน รวมถึงภัยธรรมชาติต่าง ๆ โดยมีการจัดทำรายงานภาวะเศรษฐกิจการเกษตรเป็นรายไตรมาสและรายปี ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงทิศทางการเจริญเติบโตของภาคเกษตรในภาพรวมและรายสาขาการผลิตหลัก ได้แก่ สาขาพืช สาขาปศุสัตว์ สาขาประมง สาขาบริการทางการเกษตร และสาขาป่าไม้ เพื่อใช้เป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจเชิงนโยบายสำหรับผู้บริหารของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเผยแพร่ต่อสาธารณชน เพื่อการเตรียมมาตรการรองรับสถานการณ์ต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

สำหรับ GDP ภาคเกษตร ในปี 2559 มีมูลค่าอยู่ที่ 602,304 ล้านบาท ลดลงจาก 617,442 ล้านบาท ในปี 2558 หรือลดลงร้อยละ 2.5 เนื่องจากสถานการณ์ภัยแล้งที่รุนแรงและต่อเนื่องยาวนาน ก่อให้เกิดความเสียหายต่อการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญหลายชนิด อย่างไรก็ตาม ในปี 2560 GDP ภาคเกษตร กลับมาเพิ่มขึ้นเป็น 639,911 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.2 เมื่อเทียบกับปี 2559 เนื่องจากสถานการณ์การผลิตทางการเกษตรโดยทั่วไปเริ่มเข้าสู่ภาวะปกติ ประกอบกับการดำเนินนโยบายและมาตรการช่วยเหลือต่างๆ ของภาครัฐ รวมถึงการพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตร การบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการผลิต ซึ่งช่วยลดต้นทุนการผลิต และยกระดับประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพสินค้าเกษตรให้ดียิ่งขึ้น

ทั้งนี้ คาดว่า GDP ภาคเกษตร ในปี 2561 จะขยายตัวร้อยละ 4.6 เมื่อเทียบกับปี 2560 เนื่องจากปริมาณน้ำและสภาพอากาศโดยรวมทั้งประเทศเอื้ออำนวยต่อการผลิตทางการเกษตร โดยปริมาณน้ำใช้การได้ในอ่างเก็บน้ำหลักของประเทศไทยเพียงพอต่อการเพาะปลูกพืชที่สำคัญหลายชนิด ทำให้พืชส่วนใหญ่เจริญเติบโตได้ดีและมีผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้น ประกอบกับการดำเนินนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่มุ่งเน้นการปฏิรูปภาคเกษตร ด้วยหลักการตลาดนำการผลิตควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยได้ดำเนินนโยบายที่สำคัญ อาทิ การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ การส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่ การพัฒนาศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร การบริหารจัดการการผลิตสินค้าเกษตรตามแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก การพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรสู่มาตรฐาน การพัฒนาเกษตรกรสู่ Smart Farmer ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดต้นทุนการผลิต พัฒนาสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมให้เกษตรกรเป็นเกษตรกรมืออาชีพที่มีศักยภาพทั้งทางด้านการผลิต การแปรรูป และการตลาด ทำให้การผลิตสินค้าเกษตรสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและมีคุณภาพมาตรฐานมากขึ้น

8. การปฏิบัติการฝนหลวงในประเทศไทย

<https://we.tl/t-9fHPIDf8Y5> (คลิปประกอบ)

- เนื้อหาจะส่งต่อไปอีกครั้งนะคะ
